

А майка ми пари ще му е дала.
 А, ей едно ключе виси.
 Ще я отворя! Боже въ небеси!
 Какво е туй? Не съмъ видяла
 Такова нѣщо азъ до днешенъ день,
 И господарка съ тоя накитъ скжпоцѣнъ.
 На връхъ великдень може се обкича.
 Верижката дали ще ми прилича?
 И всичко туй чие ли ще да е?

(Накитва се и застава прѣдъ огледалото).

Да бѣха мои тѣзи обѣтци поне!
 На, друго е кога си прѣмѣнена.
 Какво ти струва хубава снага,
 Не си ли скжпо нагиздена!
 И хубаво и дивно! А сега
 Отъ жалость ще те хвалятъ всички —
 Но само златото обичатъ,
 По злато само тичатъ.
 Ахъ, ний, горкички!

